

Εκπαιδευτικοί: πραγματικές αυξήσεις για να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας

Της Σάσας Χασάπη

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επαίρεται για τις αυξήσεις-ψίχουλα που θα δώσει στους εργαζόμενους του Δημοσίου από την 1/1 του νέου έτους. Οι αυξήσεις αυτές αποτελούν μικρό κλάσμα του πληθωρισμού (που σε βασικά είδη διατροφής κυμαίνεται μεταξύ 9 και 10%) και ακόμη μικρότερο κλάσμα της ακρίβειας (που στη διετία 2022-2023 ξεπερνά κατά πολύ το 20%). Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε τις απώλειες που έχουμε υποστεί από το 2010 με περικοπή 40% του μισθού και κατάργηση των δώρων Πάσχα - Χριστουγέννων στο δημόσιο τομέα, είναι ισχνότατες. Έρευνα του Ινστιτούτου εργασίας της ΓΣΕΕ αποδεικνύει ότι η αγοραστική δύναμη των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων έχει μειωθεί κατά 20% τα τελευταία χρόνια.

Η κοροϊδία γίνεται μεγαλύτερη αν υπολογίσει κανείς τις καθαρές αυξήσεις και όχι τις μικτές. Στους εκπαιδευτικούς μικτή αύξηση 70 ευρώ, είναι καθαρά 40 ευρώ και μικτές αυξήσεις στο επίδομα παιδιών π.χ. 20 ευρώ για ένα παιδί, είναι 13 ευρώ για ένα παιδί και 35 ευρώ για δύο παιδιά. Αν σκεφτεί κανείς ότι μετά από 18 χρόνια υπηρεσίας ένας εκπαιδευτικός αμείβεται με 1.140 ευρώ με προοπτική όταν είναι κοντά στη σύνταξη να φτάσει τα 1.350, καταλαβαίνει πόσο χαμηλός είναι ο μισθός των νεοδιόριστων συναδέλφων και των χιλιάδων αναπληρωτών της ελαστικής και μερικής απασχόλησης κάποιων μηνών στα δημόσια σχολεία.

Πίνακας επιδομάτων στελεχών εκπαίδευσης

(πηγή: Παρεμβάσεις δημοσίου)

των διοικητών και μάνατζερ, γιατί αυτοί συντάσσονται με τα αφεντικά τους, τα οποία υπακούν σαν τα πιστά σκυλιά όταν τους πετάνε ένα ξεροκόμματο, και προδίδουν τους συναδέλφους και τους μαθητές τους, την τάξη τους. Γι' αυτό και σε πολλά σχολεία προσπαθούν να μπουν από την πίσω πόρτα, πηγαίνουν αξημέρωτα για να αξιολογήσουν, αλλά βρίσκουν κλειστή την πόρτα από συναδέλφους/ισσες, που μαζί με τα σωματεία τούς διώχνουν κακήν κακώς.

Εκτός από το όπλο της απεργίας-αποχής, τα εκπαιδευτικά σωματεία πρέπει να πιέσουν τις ομοσπονδίες ΟΛΜΕ -ΔΟΕ να οργανώσουν σοβαρό κεντρικό απεργιακό αγώνα σε συντονισμό και με τα υπόλοιπα κομμάτια εργαζομένων που είναι σε κινητοποιήσεις, όπως οι εργαζόμενοι στην υγεία. Όπως έδωσαν μάχες τις προηγούμενες δεκαετίες με τα όπλα των επιτροπών αγώνα και των απεργιακών ταμείων, έτσι και τώρα να διεκδικήσουν πραγματικές αυξήσεις για να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.